

ronsana

REVISTA D'INFORMACIÓ I FORMACIÓ LOCAL

FEBRER 1971

SANTA EULALIA DE RONSANA

N.º 25

SOBRE EL CONCORDAT

Què és un Concordat?

«Es el Concordato una convención hecha entre dos autoridades, la eclesiástica y la civil, por la que se ordenan las relaciones entre la Iglesia y el Estado en materia concerniente por alguna razón a ambos poderes.» (Eloy Montero)

Aquesta definició és absolutament assèptica. La realitat, segons la història, n'ha fet un reconeixement parcial de drets i una cessió més o menys per força d'alguns privilegis.

Reconèixer objectivament uns drets és bo. L'assumpte dels privilegis és més punxagut. Ens deia un bon autor i professor de Dret Canònic que de fet la història dels concordats és la història de les llàgrimes de l'Església. (Això ens ho deien entre l'any 1950 i el 1951).

Breu nota històrica dels concordats

L'apòstol Pau, abans de la persecució, demanà als cristians de Roma (Rom 13) que es sotmetessin a l'autoritat i paguessin els impostos. Sembla que no veia massa convenient fer un concordat a l'estil dels que l'Imperi acostumava fer amb les altres religions. Veia clar la necessitat superior de la llibertat de l'Evangeli. Deu anys més tard, quan ja havien tastat la persecució, té un altre aire i els demana pregàries (1 Tim. 2). Roma va anant seguint els cristians fins els temps de Constantí. L'Església progressava, es mantenia pura i ferma. Amb la pau de l'edicte de Milà, encara que tàcitament, es va fer el primer concordat. Les coses varen canviar. Durant segles l'Església va haver d'aguantar les injustícies de les investitures i del regalisme que intentaven suprimir-li la llibertat.

Un bisbe ens deia, fa temps, que l'Església tenia dos constants enamorats: l'Estat i la Revolució...

El primer concordat ibèric es va fer a Catalunya el 1379. El 13 de maig de 1418 es féu amb Castella. La història és llarga i a voltes desgraciada. Els concordats, que originàriament volien dir concòrdies o pau, procedien, i sovint produïen discòrdies. Molts estats medievals i moderns han tingut la trista gràcia de firmar concordats i oblidar-se'n de pressa. Alguns pactes concordataris es van fer per evitar mals majors i sense masses opcions per part de l'Església.

Al nostre país el darrer que es va pactar entre la Santa Seu i el Govern Espanyol, en un pla amistós, data del 27 d'Agost de 1953. El món i l'Església han caminat molt. L'he llegit i sembla una peça de museu. Sigui com sigui, han passat moltes coses.

(Continuarà)

Ball de Gitanes

Es celebrà el dia 28 de Febrer la festa d'aquest ball, típic de la nostra comarca del Vallès. Enguany a Santa Eulàlia s'ha trencat la tradició de poder fer una festa tan lluïda com en anys anteriors, no per manca d'esforços, al contrari, que han estat meritoris, sinó degut als inconvenients que ha causat el mal temps.

Si! Una festa que tothom l'esperava solejada i es tornà aigualida, principalment pels organitzadors. Però deixem-nos del materialisme i analitzem l'altre aspecte, i veurem com no es va perdre tant: En moltes cases es celebrà la festa com un dia de Festa Major, convidaren a familiars i amitats, és a dir, visqueren una diada de germanor i això és molt interessant i bonic.

Tornant a l'altra part de la festa, per culpa de la pluja no es pogué celebrar en el Camp d'Esports tal com estava programat, i es tingué d'anar al Saló Royal, malgrat les incomoditats que això representava, doncs el lloc és petit per una diada així, ni estava preparat, i molta gent tingué d'anar-s'en perquè no s'hi cabia.

Una vegada instal·lats allà els que hi capigueren i de la manera que pogueren, i amb la presidència de les Magnífiques Autoritats, es començaren les ballades, participant-hi les colles de L'Ametlla, Cerdanyola i Santa Eulàlia, els tres pobles amb representació de grans i de xics. Malgrat el disposar de poc lloc per a ballar, tots ho feren molt bé i els aplaudiren molt. Després es feu ball de tarda a càrrec de l'Orquestra Bofills de Torelló.

Ens confortà molt el veure que tot hi fent mal temps vingué tanta gent amb ganes de veure ballar les colles; plovent i amb paraigües o sense, tothom esperava el moment de poder començar la festa, i això és molt d'agrair.

La Comissió organitzadora dona, des d'aquestes ratlles, moltes gràcies a tothom per la magnífica col·laboració i a la vegada demana disculpes per les incomoditats i també pels errors d'organització ocorreguts, degut al trasbalsament que se'ns presentà.

El proper dissabte, dia 6 de Març, es torna a fer una ballada, però sols les colles de Santa Eulàlia (grans i xics). L'hora serà a les 8 i no a les 7 tal com s'anuncia en el programa. La part musical de les gitanes serà interpretada pel prestigiós Mestre i bon amic nostre, Sr. Ramon Vilà, al qual li agraïm molt la seva col·laboració i l'atenció que sempre ens ha tingut. A continuació gran ball a càrrec del famós conjunt «Andrés Castel». Esperem que no plogui.

LA COMISSIÓ